

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

לפני:
כב' השופט דניאל גולדברג
נציג ציבור (עובדים) מר אברהם שבבו
נציג ציבור (מעסיקים) גב' מורן נגיד

התובע
רותם גסול
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שעשוע

הנתבעת
אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד זוהר גיפס

פסק דין

כללי

- 1
- 2
- 3
- 4 1. הנתבעת, חברת אלבר ציי רכב בע"מ, עוסקת במגוון פעילויות בענף הרכב,
- 5 כדוגמת ליסינג תפעולי, ניהול ציי רכב לעסקים וחברות, ליסינג לפרטיים,
- 6 מכירת כלי רכב, טרייד אין וכיוצא באלו.
- 7 2. התובע, מר רותם גסול, הועסק בנתבעת, ולאחר שפוטר מעבודתו הגיש תביעה
- 8 זו לתשלום בגין שעות הכוננות שביצע בתקופת העסקתו, ולפיצוי בגין העסקה
- 9 רצופה בניגוד לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951 (להלן: "**חוק שעות**
- 10 **עבודה ומנוחה**").
- 11
- 12

עובדות שאינן במחלוקת

- 13 3. התובע עבד בנתבעת מיום 27.4.2014 עד ליום 9.2.2016 כנציג שינוע, ובמסגרת
- 14 זו שינע כלי רכב של החברה מסניף אחד למשנהו (עמ' 7 לפרוטוקול הדיון מיום
- 15 2.5.23, ש' 1-3) (להלן: "**תקופת עבודתו הראשונה**").
- 16 4. בתקופת עבודתו הראשונה התובע עבד בימים א'-ה' מ-8:00 ועד 16:00 וכן ביום
- 17 ו' מ-8:00 ועד 12:00. במקרים שבהם התובע הועסק מעבר לשעות העבודה
- 18 הנזכרות, שולם לו גמול עבודה שעות נוספות.
- 19 5. בהמשך, מיום 10.2.2016 ועד שפוטר מעבודתו ביום 6.9.20 התובע הועסק
- 20 בתפקיד ניידת שירות. במסגרת זו היה התובע אחראי מטעם הנתבעת, יחד עם

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

1 עובד נוסף, לטיפול בקריאות שירות ולמתן תיקוני דרך ללקוחות הנתבעת באזור
2 ירושלים והסביבה (להלן: "תקופת עבודתו השנייה").
3 6. בתקופת עבודתו השנייה התובע עבד באותן שעות עבודה שבהן עבד בתקופת
4 עבודתו הראשונה, וכן היה בתפקיד כונן בשעות משתנות. כמו כן, בתקופה זו
5 התובע קיבל רכב שירות מטעם הנתבעת המאובזר בציוד לצורך ביצוע עבודתו.
6 על הרכב הותקנה מערכת של 'איתוראן'.

7

8

המחלוקות

9 7. האם התובע ביצע שעות כוננות בתקופת עבודתו הראשונה?
10 8. מה היקף שעות הכוננות שביצע התובע בתקופת עבודתו השנייה והאם התובע
11 קיבל תמורה כספית כדין בגין עבודתו בשעות הכוננות? לעניין זה - האם ועד
12 כמה היה התובע מוגבל בעיסוקיו האישיים במהלך שעות הכוננות?
13 9. האם התובע זכאי להפרשי שכר עבור שעות הכוננות שביצע?
14 10. האם הנתבעת הפרה את הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה בכך שלא איפשרה
15 לתובע 36 שעות מנוחה שבועית? ככל שהתשובה בחיוב - האם התובע זכאי
16 לפיצוי כספי ובאיזה סכום?

17

18

ראיות הצדדים

19 11. התובע הגיש תצהיר ובמסגרת ראיותיו צירף, בין היתר, את תלושי השכר
20 ודו"חות כוננות שערך במהלך תקופת עבודתו. בהמשך הגיש דו"חות איתוראן
21 במהלך תקופת עבודתו.
22 12. הנתבעת הגישה תצהירים של מר צבי גלייטמן, סמנכ"ל משאבי אנוש בנתבעת
23 (להלן: "מר גלייטמן") ושל מר אבי חנן, מנהל התקנות ושירות בנתבעת, שהיה
24 הממונה על התובע (להלן: "מר חנן"). כן צירפה הנתבעת את הסכמי העבודה
25 שנערכו עם התובע, דוגמאות של דו"חות איתוראן וכן מסמכים הנוגעים להליך
26 סיום העסקתו של התובע.

27

28

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

התביעה להפרשי שכר עבור שעות כוננות

13. סוגיית תשלום לעובד עבור שעות כוננות אינה מעוגנת בחקיקה ואינה חלק ממשפט העבודה המגן. בע"ע (ארצי) 06-204 מדינת ישראל נ' אלוני (מיום 21.8.07) נקבע כדלהלן (הדגשה של הח"מ):

"הסדרים של תשלום עבור כוננות אינם מעוגנים בחוק ואין הם חלק ממשפט העבודה המגן. הסדרים שכאלה יכולים להיות מעוגנים בהסכמים או הסדרים קיבוציים, בהוראות נוהל הנהוגות אצל מעסיק מסויים או בנוהג הקיים במקום העבודה. בכל הנוגע לעובדי מדינה, קיימות בתקש"ר הוראות המתייחסות ל"כוננות", אך כפי שראינו הוראות אלה אינן חלות על עובדים המועסקים בחו"ל במעמד של עמ"י. למעשה לא הצביע המשיב על כל מקור משפטי בר - תוקף המחייב את המדינה לשלם לו תמורה עבור שעות כוננות"

14. בע"ע (ארצי) 1089/02 ברנע נ' "בזק" החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (מיום 13.10.04) נקבע כדלהלן (הדגשה של הח"מ):

"מקור הזכות לדמי כוננות הוא חוזי. בהסכם, רשאים הצדדים לקבוע את תנאי מתן הזכות, לרבות היקפה ותחומיה. להיקף הזכות לדמי כוננות יש משמעות תקציבית. אילולא התנאי המסייג את היקף הזכות, אפשר שלא הייתה מוענקת הזכות כלל. הפה שהתיר במקרה זה את תשלום דמי הכוננות, הוא גם הפה שגדר את תחומה. מבחינה זו יש לתת תוקף מלא לסייג, כל עוד אינו גורע מזכויות, להן זכאי עובד מכח משפט העבודה המגן, שעליהן לא ניתן להתנות. כל זכות אחרת שמקורה בהסכם, ואין חובה שבדין לתיתה לעובד, אפשר להתנות עליה ולהגבילה."

15. בע"ע 17-10-20920 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 7.5.19) הבהיר בית הדין הארצי לעבודה כי שעות כוננות אינן נחשבות לשעות עבודה נוספות או לשעות עודפות, המזכות בגמול לפי חוק שעות עבודה ומנוחה, וכי יש לבחון אם לעובד מגיע תשלום בגין שעות כוננות במסגרת הסדר חוזי או קיבוצי. באותו מקרה דובר בעובדי מדינה, ובית הדין בחן את הוראות התקשי"ר.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

1

2

שעות כוננות בתקופת עבודתו הראשונה של התובע

3

16. התובע טען בכתב תביעתו כי הוא עבד בכוננות בשעות הערב והלילה וכן בסופי

4

שבוע ולא קיבל בעד שעות הכוננות תמורה. בנסיבות אלה, דורש התובע לפסוק

5

לו הפרשי שכר בגין שתי תקופות העסקתו.

6

17. לגבי תקופת עבודתו הראשונה, טען התובע בכתב התביעה כי הוא עבד בימים

7

א'-ה' מ 8:00 ועד 16:00 וביום ו' מ 8:00 ועד 12:00, וכן נדרש לעבודה בשעות

8

נוספות. כמו כן, התובע טען כי אחת לשבוע התובע שימש ככונן משעה 19:00

9

ועד 6:00 בבוקר. במסגרת זו נדרש להישאר בקרבת מקום ולהמתין לקריאות.

10

עבור כל קריאה קיבל התובע 55 ₪ בלבד, בזמן שהטיפול בקריאה יכול היה

11

להגיע לטענתו גם מעל 3 שעות. מעבר לכך, התובע לא קיבל תשלום עבור שעות

12

הכוננות.

13

18. עבור התקופה הראשונה תבע התובע סך של 18,000 ₪ בהתאם לערך שעה (25

14

₪), שעות הכוננות (9 שעות), מספר המשמרות בחודש (4 משמרות) ומספר חודשי

15

העבודה (20 חודשים).

16

19. הנתבעת טענה כי בתקופת עבודתו הראשונה התובע לא ביצע שעות כוננות.

17

20. לאחר שמיעת העדים ועיון בראיות ובטענות הצדדים, בית הדין מעדיף את גרסת

18

הנתבעת, לפיה בתקופת עבודתו הראשונה התובע לא ביצע כוננות באופן קבוע.

19

21. יוסבר בהקשר זה, כי בכתב התביעה ובתצהיר מטעמו, התובע לא ציין באופן

20

ברור מה היה תפקידו ככונן בתקופת עבודתו הראשונה, אלא טען כי טיפל

21

בקריאות ועבור כל קריאה קיבל תשלום. בעדותו לפנינו, ובהמשך בסיכומיו, טען

22

התובע כי במסגרת תפקידו ככונן, נדרש להגיע בלילה לפתוח את מגרש הנתבעת

23

על מנת שגרר שהוזמן יגיע לפרוק רכבים תקולים, וכי עבור כל קריאה קיבל

24

תשלום.

25

22. מדובר בגרסה שהועלתה לראשונה על ידי התובע בשלב מאוחר של ההליך

26

המשפטי. התובע לא הוכיח כי ביצע את תפקידו המתואר במסגרת כוננות,

27

להבדיל מתפקיד נוסף שנדרש לבצע במסגרת תפקידו. נציין בהקשר זה, כי

28

בשונה מתפקידו השני של התובע, אז קיבל קריאות לא צפויות בשעות שונות

29

ונדרש להיות בכוננות, בית הדין לא התרשם שהתובע נדרש להיות בכוננות על

30

מנת לפתוח את שערי הנתבעת לצורך פריקת רכבים, פעולה שאמורה להיות

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

- 1 מתוכננת מבעוד מועד. בהתאם לכך, מר חנן העיד לפנינו, ועדותו מקובלת עלינו,
2 כי במסגרת תפקידו של התובע כנציג שינוע, היה מוטל על התובע לשנע רכבים
3 של החברה מסניף אחד למשנהו, וכי מדובר בתפקיד שאינו דורש כוונות ובפועל
4 לא התקיימה לגביו כוונות (ס' 11 לתצהיר מר חנן).
- 5 23. בנוסף, בחוזה ההעסקה בין הצדדים בתקופת עבודתו הראשונה של התובע, לא
6 הייתה התייחסות לכוונות (בשונה מהחוזה בתקופה השנייה כפי שנעמוד
7 בהמשך). עובדה זו תומכת במסקנה שהצדדים לא סיכמו ביניהם כי התובע
8 ישמש ככונן בתקופת העסקה הראשונה.
- 9 24. כמו כן, לא קיים רישום של שעות עבודתו והקריאות שביצע התובע בתקופת
10 עבודתו הראשונה, בשונה מהדו"חות שהציג התובע ביחס לתקופת עבודתו
11 השנייה. בהקשר זה, נציין כי בעדותו ציין התובע כי הייתה 'מחברת כוונות' בה
12 נרשמו שמות כווננים (עמ' 8-9 לפרוטוקול), אולם מדובר בגרסה כבושה של
13 התובע שלא הוצגו לגביה אסמכתאות ולפיכך אין בידינו לקבלה. ונבהיר, כי
14 הימנעות התובע מלציין את קיומה של הרשימה או לבקש אותה במסגרת גילוי
15 מסמכים, נזקפת לחובת התובע על כל המשתמע. בנוסף לאמור, כטענת הנתבעת,
16 בתקופה זו שולם לתובע בעד עבודה בשעות נוספות שביצע, וכן קיבל תמורה
17 כספית ייחודית עבור 'כוונות' בגין משימות פרטניות אליהן נדרש בתקופה זו
18 כדוגמת פתיחת שער הנתבעת (עמ' 46 ועמ' 38 לפרוטוקול), כך שהתובע קיבל
19 תמורה כספית בגין עבודתו בשעות נוספות שביצע מעבר לשעות העבודה
20 הקבועות.
- 21 25. מעבר לאמור, לא זו בלבד שהתובע לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח
22 כי שימש ככונן בתקופת עבודתו הראשונה, התובע אף לא הוכיח לפנינו את
23 תדירות עבודתו בכוונות, היקף עבודתו בכוונות, כמות הקריאות שלטענתו קיבל
24 בתקופת עבודתו הראשונה (הגם שלטענתו הייתה רשימה כזו) ומשך הזמן שבו
25 שהה בכוונות בתקופה זו. כאשר התובע נשאל בעניין זה, השיב כי הוא לא יודע
26 לומר מתי בדיוק הוא שימש ככונן (עמ' 11 לפרוט' ש' 15), וגם מטעם זה בית
27 הדין דוחה את טענתו ביחס לתקופה הראשונה.
- 28 26. לאור האמור, נדחית טענת התובע לפיה הוא זכאי להפרש שכר בגין שעות כוונות
29 בתקופת עבודתו הראשונה.

30

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

שעות כוננות בתקופת עבודתו השנייה של התובע

- 1
27. אשר לשעות הכוננות בתקופת עבודתו השנייה: התובע טוען כי שימש ככונן
2 במשמרת, הן במהלך ימי החול והן במהלך סופי השבוע.
3
28. בכתב התביעה טען התובע כי בתקופת עבודתו השנייה, הוא נדרש להיות בכוננות
4 בימי החול עשר פעמים בחודש, מהשעה 19:00 ועד השעה 8:00, ובסופי שבוע
5 נדרש להיות כונן לסירוגין (שבת כן ושבת לא), כוננות שהתחילה ביום ו' מהשעה
6 15:00 ועד השעה 8:00 ביום ראשון. בעדותו לפנינו ובהמשך בסיכומיו, שינה
7 התובע גרסתו והוסיף כי הכוננות כללה גם 'כוננות ערב' שהסתיימה בשעה 19:00
8 ועליה קיבל תשלום כאשר הייתה קריאה (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 5-6 ופס' 49
9 לסיכומי התובע), דהיינו מסוף שעות העבודה בשעה 15:00 ועד השעה 19:00,
10 ולאחריה התחילה 'כוננות לילה'.
11
29. עבור התקופה השנייה תבע התובע סך של 249,552 ₪ שכלל את הפרשי השכר
12 עבור כוננות בימי חול בהתאם לערך השעה (33.5 ₪), מספר שעות הכוננות ביום
13 חול (11 שעות), מספר המשמרות בחודש (10 משמרות) ומספר חודשי העבודה
14 (36 חודשים). כן נתבעו הפרשי השכר עבור כוננות בסופי שבוע בהתאם לערך
15 השעה (33.5 ₪), מספר שעות הכוננות בסוף שבוע (41 שעות), מספר המשמרות
16 בחודש (2 משמרות) ומספר חודשי העבודה (36 חודשים).
17
30. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי בתקופת עבודתו השנייה, התובע היה אך ורק
18 כונן ערב עד השעה 19:00, או כונן לילה מהשעה 19:00 ועד השעה 22:00, וכי
19 החל משעה 22:00 ועד לשעות הבוקר, המשמרת נעשית באמצעות קבלן חיצוני.
20
31. לאחר שמיעת העדים ועיון בכלל הראיות ובטענות הצדדים, בית הדין מקבל את
21 גרסת התובע, לפיה במהלך תקופת העבודה השנייה, הוא נדרש למשמרות בימי
22 חול גם במהלך הלילה לאחר השעה 22:00, וזאת עד לחודש 2/2019, שאז
23 הנתבעת שינתה את שיטת ההעסקה והעבירה את משמרת הלילה (משעה 22:00)
24 לחברה חיצונית, וכן כי במהלך תקופה זו התובע נדרש לבצע כוננות כטענתו גם
25 במהלך סופי שבוע.
26
32. מסקנתנו זו מבוססת על עדות עדי הנתבעת בדיון ההוכחות, במסגרתה אישרו
27 כי בשונה מטענתם בכתב ההגנה, התובע נאלץ לעבוד גם אחרי השעה 22:00
28 (עדות מר חנן בעמ' 33 ש' 22-23, עדות מר גלייטמן בעמ' 45 ש' 21-22).
29

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

33. כמו כן, הנתבעת לא הציגה דו"ח המפרט את הכוונות שביצע התובע, בעוד
שהתובע הציג דו"חות קריאה מפורטים לאורך תקופת עבודתו השנייה,
במסגרתם צוין התאריך, מס' רישוי הרכב, הסיבה בגינה נפתחה קריאה ושעות
שבהן התובע היה בקריאה.
34. מעיון בדו"חות ומעדותו של התובע, בית הדין התרשם מהאונטיות של
הדו"חות שערך, בעוד שהנתבעת, לא זו בלבד שלא הציגה ראיות אשר סותרות
את הדו"חות שהציג התובע, אלא אף הסתמכה על הדו"חות הללו בסיכומיה וכן
במסגרת דיון ההוכחות (ר' לדוג' עמ' 41 לפרוט' ש' 2).
35. מדו"חות אלה עולה כי התובע נדרש לעיתים לעבוד גם בסופי שבוע וגם בימי חול
אחרי השעה 22:00. עוד עולה מהדו"חות, כי לאחר 2/2019 התובע לא ביצע
כוונות לאחר השעה 22:00 (להוציא מספר ימים בודדים בהם הקריאה החלה
סמוך לפני השעה 22:00 והטיפול הסתיים סמוך לאחר השעה 22:00). גם
דו"חות איתוראן שהוצגו לפנינו תומכים בגרסת התובע בעניין זה.
36. בית הדין ער לכך שהנתבעת טענה שהשינוי במתכונת הכוונות, וההתקשרות עם
החברה החיצונית לביצוע 'כוונות לילה' משעה 22:00 ועד 8:00 בבוקר, נעשו
במועד מוקדם יותר במהלך 2018, אולם מר חנן לא ידע בחקירתו לומר מתי
בדיוק בוצעה ההתקשרות מול החברה החיצונית מ.מ.ס.י (עמ' 33 לפרוטוקול ש'
17), והנתבעת לא הציגה את הסכם ההתקשרות מול החברה החיצונית בכל
הנוגע לביצוע כוונות לילה, והימנעותה מלהגיש את המסמך נזקפת לחובתה.
לפיכך מקבל בית הדין את טענת התובע בעניין זה.
37. מעבר לאמור נוסף, כי בחוזה ההעסקה של התובע בתקופה השנייה, נקבע
במפורש שתפקידו של התובע כולל 'כוונות', אולם הוראות החוזה לא מגדירות
באופן מפורש את היקף שעות הכוונות, וחסר זה הינו לרעת הנתבעת שניסחה
את ההסכם בין הצדדים.
38. לאחר שהגענו למסקנה כי התובע ביצע שעות כוונות במסגרת עבודתו בתקופת
עבודתו השנייה, עלינו לעבור לשאלה הבאה האם התובע זכאי להפרשי שכר כפי
שהוא תובע.
39. בחוזה ההעסקה בין הנתבעת לתובע שנערך בתקופת עבודתו השנייה, לא נרשם
מה תהיה התמורה הכספית בגין הכוונות. כל שנרשם (בסעיף 6 להסכם) הוא כי
"העובד יקבל תשלום עבור כוונות".

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

- 1 40. אשר לתמורה הכספית עבור שעות הכוננות - התובע טען בכתב התביעה
2 ובתצהירו כי בשונה משעות הכוננות בתקופת עבודתו הראשונה - שאז קיבל
3 תמורה כספית - ביחס לשעות הכוננות בתקופה השנייה הוא לא קיבל תשלום
4 (ס' 31 לכתב התביעה וס' 29 לתצהיר התובע).
- 5 41. הנתבעת טענה כי כאשר התובע היה מוקפץ לקריאה במהלך הכוננות, הוא קיבל
6 עבור כל קריאה תשלום של 45 ₪ לשעה באמצע שבוע ו-55 ₪ לשעה בסוף שבוע
7 (ס' 9 לכתב ההגנה).
- 8 42. כבר עתה נבהיר, כי מעיון בתלושי השכר של התובע, עולה כי הוא קיבל תמורה
9 כספית עבור כוננות 'תוספת כוננים' בסכומים משתנים, בהתאם לביצוע בפועל,
10 כך שאין בידי בית הדין לקבל את גרסת התובע לפיה הוא לא קיבל תשלום עבור
11 הקריאות שביצע במהלך שעות הכוננות.
- 12 43. הנתבעת הוסיפה וטענה כי אין מקום לשלם לתובע תמורה נוספת עבור משך
13 הזמן שבו היה בתורנות, מאחר שבמהלך הכוננות, ועד שקיבל קריאה, התובע
14 עמד לרשות עצמו ובתוך כך היה חופשי להישאר בביתו (עמ' 10 ש' 18-22),
15 להוציא את ילדיו מהגנים (עמ' 30 ש' 19-20), לצאת לטיפול בעניינים אישיים
16 (עמ' 29 ש' 21-25), לנסוע למקומות מרוחקים גם אם ביקש אישור לצורך כך (ס'
17 25 לתצהיר מר חנן ועמ' 13-14 לפרוטוקול) וכו'. בכל הנוגע לפעמים שהוקפץ
18 לקריאה, הוא קיבל תשלום מוסכם בין הצדדים. הנתבעת מבהירה כי במקום
19 שהצדדים לא הסכימו לתשלום עבור שעות הכוננות (להבדיל מקריאות בגין
20 קיבל תמורה), אין מקום לשלם תמורה כספית נוספת לתובע.
- 21 44. לאחר בחינת טענות הצדדים בית הדין הגיע למסקנה שאין מקום לפצות את
22 התובע עבור הפרשי שעות בגין תקופת עבודתו השנייה. נסביר בהקשר זה, כי
23 התובע שינה את גרסתו בנוגע להיקף שעות הכוננות שביצע במסגרת 'כוננות
24 ערב' עד השעה 19:00, או האם מדובר בשעות כוננות לאורך כל הלילה מ-22:00
25 ועד 8:00 בבוקר. למעשה התובע לא עמד בנטל המוטל עליו ולא הוכיח מה היה
26 היקף שעות הכוננות בגינם הוא תובע הפרשי שכר. בהקשר זה יובהר, כי בוודאי
27 שאין ממש בחישוב שביצע התובע במסגרת סעיף 32 לכתב תביעתו. בנוסף
28 לאמור, וזה עיקר דברינו, בהמשך לפסיקה שהובאה לעיל, התובע לא הצביע על
29 מקור משפטי מכוחו ניתן לחייב את הנתבעת לתשלום עבור הפרשי שכר בגין
30 שעות הכוננות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

- 1 45. בהמשך לאמור, מעבר לצורך של התובע להיות זמין טלפונית ולשהות לשיטתו
2 בקרבת האזור עליו היה אחראי, התובע לא נדרש לפעילות או משימות נוספות
3 והיה חופשי לטפל בענייניו האישיים, כך שבניגוד לתמונה שהתובע מנסה לצייר
4 בפנינו, לא מדובר בעובד העומד לרשות העבודה באופן שמצדיק לשלם לו הפרשי
5 שכר.
- 6 46. בנסיבות אלה תביעתו של התובע להפרשי שכר במהלך שעות הכוננות - נדחית.
7 47. אשר לתמורה הכספית ששולמה לתובע עבור כל קריאה, הצדדים חלוקים
8 בשאלת משך הזמן שבו נדרש התובע לטפל בכל קריאה. התובע טען כי היו
9 קריאות שנדרש לטפל בהן מספר שעות, ולפיכך התמורה הכספית שקיבל הייתה
10 נמוכה ולא הולמת; בעוד שהנתבעת טוענת כי התובע טיפל בקריאות פשוטות
11 כדוגמת תיקון נורה, החלפת מצבר וכו', וכי לא היו קריאות שארכו מעל שעה-
12 שעה וחצי.
- 13 48. לאחר שבית הדין שמע את העדויות ובחן את הראיות שהוצגו ואת טענות
14 הצדדים, בית הדין סבור שמרביתן המוחלט של הקריאות טופלו בפרק זמן קצר
15 יחסית, עד שעה וחצי (עמ' 46 לפרוט' ש' 22-24), ולא במשך מספר שעות כפי
16 שהתובע טען.
- 17 49. מסקנתנו זו מבוססת, בין היתר, על עדותו של מר חנן, לפיה מהות תפקידו של
18 התובע היא טיפול בקריאות פשוטות יחסית כדוגמת תיקון תאורה, החלפת
19 מצבר וכו'. אכן ייתכן שהיו מצבים מורכבים שנמשכו פרק זמן ממושך יותר,
20 אולם בית הדין לא התרשם כי מדובר בכמות מקרים שכיחה.
- 21 50. לאמור נוסף, כי התובע לא הציג תיעוד משכנע מזמן אמת, על כך שהוא הלך
22 על התמורה שקיבל עבור קריאה, ולא צירף אסמכתאות קונקרטיות למקרים
23 בהם הטיפול בקריאה נמשך זמן רב, לגביהם הוא התלונן ספציפית בגין התמורה
24 ששולמה לו. יש בכך כדי ללמד שהתובע לא סבר שהתמורה שמשולמת לו נמוכה
25 או לא הולמת.
- 26 51. חיזוק לגרסת הנתבעת ניתן לראות בדו"חות שהציג התובע. מעיון בהם אכן
27 עולה כי מרבית הקריאות טופלו במשך זמן קצר יחסית. עוד עולה מהדו"חות
28 שהציג התובע כי הקריאות אליהן הוזעק, היו לצורך החלפת גלגל (פנצ'ר), תיקון
29 נורה, בעיה בקודן או רכב לא מתניע. עם זאת, וכפי שהעיד בפנינו מר חנן, לא
30 ניתן לומר בוודאות כי השעות שנרשמו כטיפול בקריאות, הן השעות שבהן

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

1 התובע נכנס פיסית לרכב והחל את הטיפול בפועל בקריאה, אלא מדובר בשעה
2 שבה הקריאה נפתחה, כאשר יש לתובע פרק זמן מינימאלי משתנה להגיע
3 לטיפול בקריאה (עמ' 43 לפרוטוקול), כך שהדו"חות שהציג התובע לא מביאים
4 למסקנה כי הטיפול בקריאות נמשך שעות רבות, כפי שביקש לטעון.
5 52. בנסיבות אלה, לא נמצא לבית הדין שנפל פגם בתמורה הכספית ששולמה לתובע
6 עבור הקריאות אליהן הוקפץ במהלך הכוננות.
7 53. לאור האמור, ומאחר שמסקנת בית הדין היא כי התובע קיבל תמורה כספית
8 מוסכמת עבור הקריאות שביצע במהלך שעות הכוננות, ובשים לב למשך זמן
9 בטיפול הקריאות, ובהיעדר מקור חוקי או חוזי אחר לפיצוי התובע, אין מקום
10 לתשלום בגין הפרשי שעות כפי שתבע התובע בתביעתו.

11

12

העסקה רציפה בסופי שבוע

13 54. סעיף 7 לחוק שעות עבודה ומנוחה קובע כי עובד יקבל מנוחה של 36 שעות
14 רצופות בכל שבוע. כאשר מדובר ביהודי, המנוחה השבועית תכלול את יום
15 השבת. בנוסף, סעיף 21 לחוק שעות עבודה ומנוחה קובע כי בין יום עבודה
16 למשנהו תחול הפסקה של 8 שעות לפחות.
17 55. אשר לתקופת עבודתו הראשונה, דחינו את טענת התובע לפיה הוא הועסק
18 בכוננות, ולפיכך גם בנוגע לרכיב זה תביעתו נדחת.
19 56. בנוגע לתקופת עבודתו השנייה, התובע טען כי הוא נדרש להיות בכוננות במהלך
20 הלילה ובסופי שבוע, ובמסגרת זו הוקפץ מספר רב של פעמים לקריאות, ולאחר
21 מכן נדרש להתייצב לעבודה בבוקר - ולאחר סופי שבוע - ביום ראשון בבוקר.
22 לפיכך, כאשר היה בכוננות בסוף השבוע, הוא לא קיבל את המנוחה השבועית
23 הנדרשת, וזאת בניגוד לקבוע בחוק שעות עבודה ומנוחה.
24 57. התובע תבע סכום של 28,408 ₪ בהתאם לחישוב שכלל שכר יומי (268 ₪), מספר
25 חודשי העסקה (35 חודשים) ומספר המשמרות בחודש (2).
26 58. הגם שהצדדים הרחיבו בטיעוניהם בעניין זה, מעיון בכתב התביעה עולה כי
27 התובע לא תבע פיצוי בגין העדר הפסקה של 8 שעות לפחות בין הקריאות אליהן
28 הוזעק בלילה, לבין תחילת שעת עבודתו למחרת, ולפיכך לא מצאנו לנכון
29 להרחיב בעניין זה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

59. אשר לשעות המנוחה השבועית בסופי שבוע, הנתבעת טענה כי התובע קיבל את
שעות המנוחה בהתאם לחוק.
60. מר חנן נשאל בעדותו בעניין זה והשיב כי כאשר התובע היה עובד בלילה, לא היו
פונים אליו לקריאות עד שיחלפו 8 שעות, על מנת שיקבל 8 שעות מנוחה. מר חנן
ציין במסגרת זו, כי לו התובע היה מציג בפניו מקרה שבו עבד בלילה, ניתן היה
להראות לו את מספר הקריאות שלו ביום למחרת, וכך להראות שהתובע קיבל
8 שעות מנוחה, ובמסגרת זו מר חנן הציע לתובע להציג לו מספר תאריכים
לבדיקה (עמ' 25-36 לפרוטוקול). נציין, כי החקירה בעניין זה התמקדה ב-8
שעות מנוחה, הגם שכאמור, כתב התביעה התייחס לשעות המנוחה בסופי שבוע.
61. על אף ההזדמנות שניתנה לתובע, התובע בחר שלא להציג לנתבעת דוגמאות
קונקרטיות של קריאות אליהן הוקפץ, שלאחריהן לא קיבל את שעות המנוחה
בהתאם לחוק. למעשה התובע לא עמד בנטל המוטל עליו להציג גרסה עובדתית
מינימלית, בדומה לחובה המוטלת על עובד, לפי הפסיקה, המבקש להסתמך על
החזקה שבסעיף 26ב לחוק הגנת השכר, לתביעתו לפיה לא קיבל את שעות
המנוחה המגיעות לו בהתאם לדין. נוסף ונבהיר בהקשר זה, כי מדובר בראיות
שהיה בכוחו וביכולתו של התובע להציג.
62. די באמור כדי להביא לדחיית התביעה, אך בית הדין רואה להוסיף בהקשר זה,
(הגם שהצדדים לא טענו בעניין זה), כי התובע חזר וטען כי הוא זכאי ל-36 שעות
מנוחה בהתאם לסעיף 7 לחוק שעות עבודה ומנוחה. ואולם, התובע הועסק
בתקופת עבודתו השנייה במשמרות (כפי שנקבע בחוזה העסקה בסעיף 5 וכפי
שהעיד התובע בפנינו), ובהתאם לתקנות שעות המנוחה השבועית (עבודה
במשמרות) (מס' 2), תשי"ב-1952, בעבודה במשמרות כדוגמת העבודה שביצע
התובע, שעות המנוחה הרצופה נקבעו על לא פחות מ-25 שעות, כך שספק אם
הטיעון העובדתי בכתב התביעה מקים עילה (וככל שמדובר בשתי משמרות –
שאז לפי התקנות שעות המנוחה השבועית המתחייבות יכול שיפחתו מ-36 אך
לא מ-25 אחת לשבועיים – כתב התביעה אינו מקים עילה לגבי מחצית מסופי
השבוע בגינם נדרש הפיצוי).
63. מכל מקום, התובע לא עמד בנטל הטיעון הראשוני לפרט עילת תביעה, וממילא
לא הוכיח כי לא קיבל 36 שעות מנוחה רצופות, ואף לא בנטל להוכיח כי לא קיבל
25 שעות עבודה רצונות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20-12-21192

29 אוגוסט 2024

1 64. אשר על כל אלו, בית הדין דוחה את התביעה לפיצוי בשל אי קבלת מנוחה רציפה
2 במנוחה השבועית.

3 טענות נוספות

4 65. התובע בכתב תביעתו לא תבע סעד ולא הרחיב בנוגע לנסיבות סיום העסקתו,
5 מלבד ציון העובדה שביום 6.9.20 פוטר מעבודתו לאחר שימוע שנערך לו.
6 הנתבעת לעומתו פירטה בכתב ההגנה אודות נסיבות סיום העסקתו של התובע,
7 ובהתאם הצדדים הרחיבו בעניין זה במסגרת הבאת ראיותיהם וסיכומיהם. גם
8 אם חקירות הנתבעת מבטאות הסכמתה להרחבת החזית מצד התובע, כך שיש
9 להידרש לגוף טענותיו בסיכומיו בנוגע לנסיבות סיום עבודתו - בנסיבות בהן
10 התובע לא פירט בכתב תביעתו כל סעד שהתבקש בנוגע לנסיבות סיום העסקתו,
11 בית הדין אינו רואה להכריע במחלוקת בין הצדדים בעניין זה.

12 66. בהמשך לאמור, אף שאין צורך להידרש לטענת הקיזוז על רקע דחיית התביעה,
13 בית הדין אינו מקבל את טענת הקיזוז לפי תקנה 34 לתקנות בית הדין לעבודה
14 (סדרי דין), תשנ"ב-1991, שהעלתה הנתבעת בכתב ההגנה בגין התמורה העודפת
15 ששילמה לתובע עבור שעות העבודה בהן היה לטענתה 'אדון לעצמו'. נבהיר
16 בעניין זה, כי אין מקום לטענת קיזוז עבור שעות העבודה בנסיבות בהן התובעת
17 לא עמדה על כך במהלך עבודתו של התובע, ואף לא בסיום העסקתו ובגמר
18 חשבון שנערך לו. מעבר לכך, ואף מבלי להכריע בשאלה האם הנתבעת אישרה
19 את הנסיעות הפרטיות שביצע התובע (לדוג' עמ' 23 לפרוטוקול ש' 19-20),
20 הנתבעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את היקף וכמות השעות הנטענות
21 על ידה לצורך ביצוע קיזוז, וגם מטעם זה דין הטענה להידחות.

22 התוצאה

23 67. התביעה נדחית.
24 68. בהתחשב בסכום התביעה ובהיעדר הבסיס המשפטי לתביעת שכר עבודה בעד
25 שעות כוננות, ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של התובע, כפי שעלו מן
26 ההליך, בית הדין מחיי את התובע ישלם לנתבעת הוצאות ושכר טרחת עורך דין
27 בסכום כולל של 6,000 ₪.
28
29

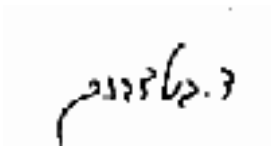

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 21192-12-20

29 אוגוסט 2024

- 1 69. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה תוך 30 ימים.
- 2
- 3 ניתן היום, כ"ה אב תשפ"ד, (29 אוגוסט 2024), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
- 4
- 5 "החלטה נחתמה בידי נציגי הציבור ועותק נמצא בתיק בבית הדין. לצדדים מופץ עותק בחתימה
- 6 אלקטרונית של השופט לבדו".
- 7

		
דניאל גולדברג, שופט	נציג ציבור	נציג ציבור

- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17

